

**Jest nutno, aby povolení k překročení pracovní doby bylo živn. inspek-
torátem podle zák. č. 91/1918 uděleno předem, anebo lze povolení
udělit dodatečně?**

Narıkaným rozhodnutím zamítl žalovaný úřad odvolání stěžovate-
lovo z výměru okresní politické správy v J. H. ze dne 10. září 1926,
č. 19.406, kterým byl stěžovatel jako majitel firmy B. & S. v J. H. uznán
vinným přestupku § 1 zák. ze dne 19. prosince 1918, č. 91 Sb. z. a n.,
jehož se dopustil tím, že ve své továrně v době od 15. března do 24.
května nechal dělnictvo pracovati přes čas bez úředního povolení.
O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil Nejvyšší správní soud
toto: Stěžovatel doznáváje, že v době shora uvedené nechal ve své
továrně pracovati přes čas, aniž měl k tomu předem úřední povolení,
namítá, že přes to nelze jej proto trestati, poněvadž žádal o toto povo-
lení u příslušného živnostenského inspektorátu, který žádosti jeho vý-
měrem ze dne 19. května 1926, č. j. 1180/A-26, vyhověl a snaží se dovo-
diti, že přes to, že mu tímto inspektorátem uděleno bylo povolení jen
pro dobu budoucí, t. j. od 24. května do 6. června 1926, je tím prý sano-
vána i dřívější práce přes čas. Námitka tato jest bezdůvodná. Zákon
č. 91/18 zakazuje v § 1 zcela kategoricky, že v podnicích zde vedených
nesmí skutečná pracovní doba zaměstnanců trvati zásadně déle než
osm hodin ve čtyřiaadvaceti hodinách, nebo nejvýš 48 hodin týdně. Jest
proto podle § 15 téhož zákona každé prodloužení této pracovní doby
zásadně přestupkem. Z této zásady připouští zákon různé odchylky, mezi
nimiž pak v § 6, odst. 1, též tu, že se za podmínek zde uvedených může
povoliti podnikům, aby dočasně prodloužily pracovní dobu. Z této tex-
tace zákona jest patrno, že k beztrestnosti prodloužení zá-
konem stanovené doby pracovní jest třeba, aby jemu
předcházelo udělení tohoto povolení a že tedy k beztrest-
nosti nestačí pouhé podání žádosti, i když se stalo před zahájením pro-
dloužené práce. Namítá-li stěžovatel, že shora uvedeným výměrem
živnostenského inspektorátu byla také vyřízena jeho žádost za povo-
lení předem neohlášené práce přes čas v době od 15. března 1926 do
24. června 1926, jest mu v tom dáti za pravdu, leč vyřízení to bylo nega-
tivní, toto dodatečné povolení dáno nebylo a nelze proto spatřovati
žádnou vadu řízení v tom, že o této okolnosti žalovaný úřad zvláštního
šetření nekonal. Že pak živnostenským inspektorátem nemohlo býti ani
jiným způsobem »sanováno« nebo »prominuto« ono předchozí přestou-
pení zákona, plyne již z toho, že se živnostenskému inspektorátu nedo-
stává ani kompetence k trestání přestupků cit. zákona, tím méně ovšem
k promíjení trestnosti jejich. Byla proto stížnost zamítnuta jako bez-
důvodná.

(Nález Nejvyššího správního soudu ze dne 26. ledna 1929, č. 1357/29.)